

ISRAEL - HVOR GÅR DU?

3

ET GLOBALT PROBLEM LØSES I ISRAEL — MEN NÅR?

Det finnes mange problemer i denne verden. Bibelen forteller at de har et felles utspring. Det begynte i en hage som vi leser om i forbindelse med skapelsesberetningen.

1 Mos 2:16-17

“Og Herren Gud gav mannen dette påbud: “Du kan spise av alle trærne i hagen. Men treet som gir **kunnskap om** godt og **ondt**, må du ikke spise av; for den dagen du spiser av det, skal du **dø**.”

1 Mos 3:17-19

“Og til Adam sa han: “Fordi du hørte på din hustru og åt av treet som jeg forbød deg å ete av, skal **jorden for din skyld være forbannet**. Med **møye** skal du nærme deg av den alle dine levedager. **Torn og tistel** skal den bære, og du skal ete av markens vekster. **Med svette** i ansiktet skal du ete ditt brød, **inntil du vender tilbake til jorden**; for av den er du tatt. Av jord er du, og **til jord skal du bli**.”

Det globale problemet dreier seg om *syndeskyld* som har gjort livet vanskelig på denne kloden. Enden på det hele er at vi til slutt *dør* og blir til *jord*.

1. Opprinnelig var det ikke Skaperens mening at det skulle være slik. Han hadde skapt mennesket til å *leve evig* – *uten kjennskap til det som er ondt*. Men mennesket var ikke tilfreds med kunnskapen om det som var godt. Det ville få med seg det onde også. Konsekvensene ble som følger:

1 Mos 3:22-24

“Herren Gud sa: “Nå er mennesket blitt som en av oss og kjenner godt og **ondt**. **Bare det nå ikke strekker hånden ut og tar av livstreet også og spiser og lever evig!**” Så viste Herren Gud dem ut av hagen i Eden og satte dem til å dyrke jorden, som de var tatt av. Han jaget menneskene ut; og øst for hagen satte han kjerubene og det flammende sverd som svinget fram og tilbake. De skulle vokte veien til livets tre.”

Gud ville *ikke* at mennesket skulle *leve evig* under de nye omstendighetene der det onde var blitt en del av helhetsbildet. Derfor ble veien til den evige ungdomskilden sperret.

2. Men mennesket fikk et løfte fra Gud om at kilden til all ondskap skulle tilintetgjøres. Dets hode skulle *knuses* av en som skulle komme fra kvinnens ætt:

1 Mos 3:15

“Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom ditt avkom og **hennes ætt**. **Den skal knuse ditt hode**, men du skal hogge den i hælen.”

3. Oppfyllelsen til dette løftet uteble ikke:

Heb 2:14-16

“Siden barna er mennesker av kjøtt og blod, måtte også **han** [Jesus] bli menneske som

de. *Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som hersker ved døden, det er djevelen, og befri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sitt liv. Det er jo ikke engler han tar seg av; men han tar seg av Abrahams ætt.*”

Joh 3:16-17

“For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.”

DET GLOBALE PROBLEM – DØDEN – LØSES PÅ ET ISRAELSK HØYDEDRAK.

4. Retten til å annullere dødens makt skulle sikres på *Sion-fjellet*, som er navnet på høyden der Jerusalem er anlagt. Se Sal 74:2.

Jes 25:7-8

“På dette fjell skal han fjerne sløret som tilhyller alle folk, dekket som er lagt over alle folkeslag. Han skal oppsluke døden for evig. Herren vår Gud skal tørke tårene bort fra hvert ansikt. Fra hele jorden skal han ta bort den skjensel hans folk lider. For Herren har talt.”

Denne redningsaksjonen skulle komme til å få en høy pris — som vi leste i:

Heb 2:14-15:

“...Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som hersker ved døden, det er djevelen, og befri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sitt liv.”

5. Det var forutsagt at “Messias,” som betyr “Den Salvete,” skulle gjøre nettopp dette.

Apg 26:22-23

“Men til denne dag har Gud hjulpet meg, så jeg har vitnet for høy og lav, og jeg har ikke sagt annet enn det profetene og Moses sa skulle hende, at Messias skulle lide og være den første [i rang] som stod opp fra de døde, og deretter skulle han forkynne lyset for folket [jøder] og for folkeslagene.”

DANIELS BOK GIR FULL INNSIKT OM TIDEN FOR MESSIAS' KOMME

6. Gud brukte profeten Daniel til å undervise menigheten Israel om når tid hans Messias skulle komme. Daniel innledet disse opplysningene ved å si:

Dan 9:20-23

“Mens jeg ennå talte og bad og bekjente min egen og mitt folk Israels synd og bar fram for Herren min Gud en inderlig bønn for min Guds hellige fjell [Jerusalem], ja, mens jeg ennå holdt på å be, kom Gabriel, den mannen jeg tidligere hadde sett i synet, og fløy helt bort til meg. Det var ved tiden for kveldsofferet. Han ville lære meg og sa: “Daniel, nå er jeg kommet for å gi deg full innsikt. Da du begynte å be, gikk det ut et ord, og jeg er kommet for å fortelle deg det; for du er elsket av Gud. Så merk deg ordet og gi akt på synet.”

Verset nedenfor – *Dan 9:24* inneholder en del detaljer merket med stjerner (*) som vi skal ta for oss en etter en. (1988 Bibeloversettelsen utgitt av Norsk Bibel, blir her brukt i forbindelse med Daniels 9. kapittel).

7. Den delen av verset vi tar for oss, blir merket med kontrastfarge(r) som også blir brukt

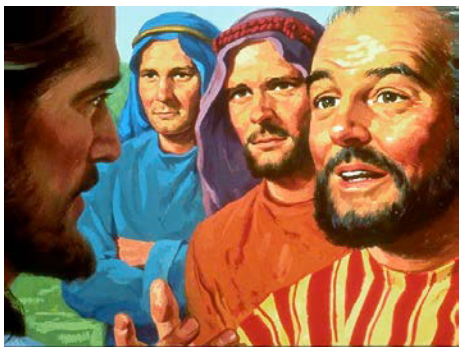
på nøkkelord i andre forklarende bibelsitater/fotnoter.

Dan 9:24

“**Sytti uker*** er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å **dekke over misgjerning** og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å besegle syn og profet*** og til å salve et aller helligste.****”

Bibelfotnoten gjør oss oppmerksom på at: *uker betyr her et tidsrom på sju år.

Da kan vi altså lese Dan 9:24 slik: “**70 x 7 år = 490 år** er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å **dekke over misgjerning** og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å besegle syn og profet*** og til å salve et aller helligste.****”

Jesus nevnte et lignende matematisk uttrykk i en samtale han hadde med sin disippel Peter:

Matt 18:21-22

“Da gikk Peter til ham og spurte: “Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne forgå seg mot meg, og **jeg likevel tilgi ham?** Så mange som sju?” “Ikke sju ganger,” svarte Jesus, “men jeg sier deg: **sytti ganger sju!**” [Dvs. **70 x 7 = 490**]

DET FINNES EN GRENSE

Noen mener at Jesu svar til Peter om hvor mange ganger han skulle tilgi sin bror betydde et ubegrenset antall ganger, og dette er sikkert riktig — dersom man virkelig *angrer* sin synd.

- Men i Dan 9:24 står det om en tidsfrist til å “**innelukke frafall.**” En tidsfrist på 490 år. Det finnes utsagn i Bibelen som viser at Gud har satt en grense for hva han vil tilgi:

5 Mos 29:19-20

“Ingen må, når han hører **budene** i dette edsforbundet, prise seg lykkelig og si: “Meg går det nok godt selv om jeg følger mitt harde hjerte.” Da ødelegger han både det vannrike og det tørre land. **Herren vil slett ikke tilgi en slik mann**, men Herrens vrede og nidkjærhet flammer opp mot ham. Alle de forbannelser som er nevnt i denne boken, skal komme over ham, og Herren vil utslette hans navn under himmelen.”

Matt 23:32-38

“Fortsett da det **fedrene** begynte, **inntil målet er fullt**. **Slanger** og **ormeyngel!** Hvordan kan **dere** unngå å bli dømt til **helvete?** Derfor sender jeg til dere profeter og vismenn og skriftlærde. Noen av dem skal **dere drepe og korsfeste**, andre skal **dere piske** i synagogene og forfølge fra by til by. Og slik skal **straffen** komme over **dere** for alt det **uskyldige blod** som er **utøst** på jorden, helt fra drapet på den rettferdige Abel og like til drapet på Sakarja, sønn av Barakia, som **dere slo i hjel** mellom templet og alteret. Sannelig, jeg sier dere: Alt dette skal ramme **denne slekt!** **Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som blir sendt til deg!** Hvor ofte ville jeg ikke **samle dine barn, som en høne samler kyllingene under sine vinger**. Men **dere ville ikke**. Så hør: **Huset deres blir forlatt!**

Det burde ikke være tvil om at det Jesus her sa hadde klar adresse til Dan 9:24. Tidsfristen var ved å løpe ut når det gjaldt å innelukke frafallet.

Dan 9:24

“**Sytti uker*** er tilmålt ditt folk og **din hellige stad** til å **innelukke frafallet** og til å **dekke over misgjerning** og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å besegle syn

og profet*** og til å salve et aller helligste.****”

Jesus var villig til å dekke de åndelige lederne i Israel med sin tilgivelse som en høne dekker sine kyllinger med sine vinger, men folkets åndelige ledere ville ikke avblåse frafallet, og da kunne han heller ikke tilgi. Derfor kunne Jesus opplyse om at: Huset deres – dvs. templet, skulle bli forlatt. — *Forlatt av hvem? – Noen forslag?*

9. Vi skal nå ta for oss et par andre uttrykk fra profetien som handler om Messias i:

Dan 9:24

“Sytti uker* er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å dekke over misgjerning og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å besege syn og profet*** og til å salve et aller helligste.****”

Bibelfotnoten gjør oss oppmerksom på: ** Rom 3:21

Rom 3:21-25

“Men nå er Guds rettferdighet blitt åpenbart uavhengig av loven. Om den vitner loven og profetene. Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus, til alle som tror. Her er det ingen forskjell, for alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet. Men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på grunn av forløsningen i Kristus Jesus. Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt eget blod skulle være et sonoffer – for dem som tror. Slik ville Gud vise sin rettferdighet. For tidligere hadde han i sitt tålmod båret over med de syndene som var begått.”

Dette er de gode nyhetene i et nøtteskall! Vår skyld er sonet! Gjelden som synden påførte oss, nemlig døden, er betalt ved at Jesus døde – og stod opp igjen. Slik ble den onde sirkelen brutt.

10. I stedet for at vår skyld fastholdes, blir vi erklært rettferdige når vi ber om tilgivelse – . Det er Guds “blanke ark” til enhver som tar Jesu tilbud om nåde på alvor. Noen stiller spørsmål som disse:

Rom 6:1-2

“Hva skal vi da si? Skal vi fortsette å synde, for at nåden kan bli enda større? Slett ikke! Vi som døde bort fra synden, hvordan kan vi fremdeles leve i den?”

Rom 7:7.12

“Hva skal vi så si? Er loven synd? Slett ikke! Men uten loven ville jeg ikke ha visst av synden. Jeg ville ikke ha visst hva begjær er, dersom loven ikke sa: Du skal ikke begjære. ...Så er da loven hellig, og budet er hellig, rett og godt.”

GJELDSBREVET – IKKE DE TI BUD – NAGLET TIL KORSET

11. Bibelen nevner et “gjeldsbrev” som ble “naglet til korset:”

Kol 2:14

“~~Gjeldsbrevet~~ som gikk imot oss på grunn av lovens bud, strøk han ut og tok det bort ved å nagle det til korset.”

Heb 10:18

“Men der det er tilgivelse for syndene, trengs ikke lenger noe offer for synd.”

Guds ti bud definerer hva synd er og forblir. Gjeldsbrevet sikter til de regler om ofringer for synd som gjaldt i tiden før Kristus. Offeret var i seg selv en forbilledlig framstilling om at en uskyldig skulle måtte lide og dø for den skyldige.

12. Profetien om Messias' komme for å skaffe tilveie tilgivelse, forteller også om at profetenes utsagn skulle derved oppfylles, stadfestes eller besegles:

Dan 9:24

“**Sytti uker*** er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å **dekke over misgjerning** og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å **besegle syn og profet***** og til å salve et aller helligste. ****”

Bibelfotnoten gjør oss oppmerksom på: ***Ef 1:10

Ef 1:7-10

“**I ham har vi forløsningen** som ble vunnet ved hans blod, **tilgivelse for syndene**. Så stor og rik er hans nåde, som han i rikt mål har latt oss få. Slik gav han oss all visdom og innsikt, da han kunngjorde oss sin viljes hemmelighet, den frie beslutning han hadde fattet om **å fullføre sin frelsesplan når tiden var inne**: å sammenfatte alt i **Kristus**, alt i himmel og på jord.”

Vi skal snart se hvordan Daniels bok forteller om når **den tiden** ville være **inne**.

13. Det neste ledd i profetien om Messias dreier seg om salvingen av et aller helligste:

Dan 9:24

“**Sytti uker*** er tilmålt ditt folk og din hellige stad til å innelukke frafallet og til å dekke over misgjerning og til å føre fram en evig rettferdighet** og til å **besegle syn og profet***** og til å **salve et aller helligste**. ****”

Bibelfotnoten sier at det “å salve et aller helligste” dreier seg om salvingen av Messias, men grunntekstens grammatikk tilsier at dette *ikke* kan sikte til salvingen av en *person*. Tanken om at en person kan være en *helligdom* er likevel ikke ubibelsk. **Profeten Jesaja var inne på tanken. Det var også Jesus:**

Jes 8:14

“**Han skal være en helligdom**, en snublestein og en klippe til fall for begge Israels riker, en snare og en felle for dem som bor i Jerusalem.”

Joh 2:19-21

“Jesus svarte: “Riv ned **dette templet**, og jeg skal reise det opp på tre dager.” “I førtiseks år har de bygd på dette templet, og du vil reise det opp igjen på tre dager?” sa de. Men **han talte om sitt legemes tempel**.”

14. Siden grunntekstens grammatikk tilsier at dette ikke kan sikte til salvingen av en person, må det finnes en annen forklaring. Vi tar utgangspunkt i følgende vers angående helligdommen:

2 Mos 40:9-11

“Siden skal du ta **salvingsoljen** og **salve helligdommen** og **alt som er i den**, og **innvie** både teltet og alt som hører til der, så det blir hellig. Du skal **salve** brennofferalteret og alt som hører til det, og **innvie** alteret, så det blir høyhellig. Og du skal **salve** vaskekaret og understellet og **innvie** det.”

Her ser vi at ordene *salve* og *innvie* blir brukt om hverandre. Det er altså to ord som beskriver samme sak.

15. Vi går nå til brevet til hebreerne i NT hvor vi finner et motstykke:

Heb 10:19-20

“Så kan vi da, brødre, i kraft av **Jesu blod** med frimodighet tre inn i **helligdommen**. **Han har innviet en ny og levende vei** for oss **dit inn** gjennom forhenget, det vil si hans jordiske legeme.”

Heb 8:1-2

“Hovedsaken i det vi taler om her, er dette: En slik øversteprest er det vi har, og han har satt seg på høyre side av Majestetens trone i himmelen. **Der gjør han prestedtjeneste i helligdommen**, i **det sanne møtetelt**, som ikke er **reist av mennesker**, men av **Herren**.”

Det aller Helligste som skulle salves/innvies innen utløpet av de tilmålte 490 årene var den **himmelske helligdom** der Jesus nå er vår øversteprest.

16. La oss nå gå videre til det neste vers i Daniel kap. 9 som forteller oss om når de 490 årene skulle begynne å “tikke.”

Dan 9:25

“Du skal vite og forstå: **Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem**, inntil en Salvet*, en fyrste står fram, skal det gå sju uker og sekstito uker. Det skal settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel.”

I alt tre (3) befalinger ble gitt som dreide seg om Jerusalem etter det babylonske fangenskap. De to første førte til at **templet** ble gjenreist, men med dette var ikke spesifikasjonen i profetien tilfredsstillt. Dette fordi den forutsatte at selve **byen Jerusalem skulle gjenreises** etter babylonernes ødeleggelser. Dette ble ikke ivaretatt før den **tredje befaling** — og den ble gitt av **kong Artaxerxes**.

Esra 6:14-15

“Jødernes eldste fortsatte å bygge og hadde god fremgang, mens profeten Haggai og Sakarja, sønnesønnen til Iddo, satte mot i dem med profetordene sine. De fullførte arbeidet slik Israels Gud hadde befalt, og etter påbud fra perserkongene **Kyros, Dareios og Artaxerxes**. **Templet stod ferdig** den tredje dagen i måneden adar i det sjettede året **Dareios** var konge.”

Esra 7:7.11-12

“**I det sjuende året Artaxerxes** var konge, drog noen israelitter med prester, levitter, sangere, portvakter og tempeltjenere til Jerusalem. ... Dette er en avskrift av brevet fra kong **Artaxerxes** til presten Esra, den skriftlærde, som var kyndig i de bud og forskrifter som Herren har gitt Israel: “**Artaxerxes**, kongenes konge, til presten Esra, den skriftlærde, som er kyndig i himmelens Guds lov...”

17. Dette fullmaktsbrevet/befaling ble gitt året 457 f.Kr. som da blir startskuddet for de tilmålte 490 år. Men det skulle ikke bli lett:

Dan 9:25

“Du skal vite og forstå: **Fra den tid [457 f.Kr.] et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem**, inntil en Salvet*, en fyrste står fram, skal det gå **sju uker** og sekstito uker. Det skal settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men **under tidenes trengsel**.”

Her ser vi hvordan de 70 ukene eller 490 år i **utgangspunktet** blir delt opp i to (2) tidsenheter. Den første av disse var på “7 uker” som tilsvarer 49 år. Disse spesifiserte

hvor lang tid det ville ta før byen ble gjenreist. Det står også at det ville skje etter mye strev og komplikasjoner.

Neh 4:9-11

“Men vi bad til vår Gud og satte ut vaktposter både dag og natt for å holde dem borte. Folk i Judea sa: “Kraften svikter hos bærerne; det er for mye som ligger i grus. Vi orker ikke lenger å bygge på muren.” Og motstanderne våre sa: “De må ikke skjønne eller merke noe før vi står midt iblant dem og hogger dem ned og således gjør slutt på arbeidet.”

Neh 6:15-16

“Femtito dager etter at vi begynte med arbeidet, stod muren ferdig, den tjuefemte dagen i måneden elul. Da alle våre fiender hørte om dette, og alle folkene omkring oss fikk se det, mistet de mye av aktelsen for seg selv og skjønte at det var med vår Guds hjelp dette verket var utført.”

De 49 årene var nær ved å utløpe da bymuren til slutt stod ferdig etter femtito dager med intens slutførende arbeidsinnsats, – men det holdt!

TIDEN DA MESSIAS SKULLE STÅ FRAM

18. Etter at byen var ferdig gjenreist skulle det gå ytterligere 62 uker, eller 434 år. Da skulle en Salvet stå fram. Her blir uttrykket “Messias” brukt i den hebraiske grunnteksten.

Dan 9:25

“Du skal vite og forstå: Fra den tid [457 f.Kr.] et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem, inntil en Salvet*, en fyrste står fram, skal det gå sju uker [49 år] og [+] sekstito uker [434 år]. Det skal settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel.”

Bibelfotnoten gjør oss oppmerksom på at: *Messias = Kristus. Uttrykket “Kristus” er gresk, og betyr det samme som “Messias,” slik vi ser av følgende vers:

Joh 4:25-26

“Jeg vet at Messias kommer,” sa kvinnen – Messias er det samme som Kristus – “og når han kommer, skal han si oss alt.” Jesus sier til henne: “Det er jeg, jeg som taler med deg.”

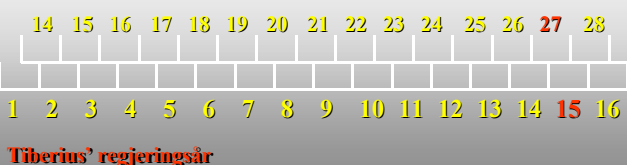
19. Nå skal vi til en tekst som tidfester nøyaktig hvilket år Jesus stod fram.

Luk 3:1-2

“Det var i det femtende år av keiser Tiberius' regjering; Pontius Pilatus var på den tiden landshøvding i Judea, Herodes var landsfyrste over Galilea, hans bror Filip over Iturea og Trakonitis, Lysanias over Abilene, og Annas og Kaifas var øversteprester. Da kom Guds ord til Johannes, Sakarjas sønn, ute i ødemarken.”

Tiberius' far, keiser Augustus, døde 19. august år 14 e.Kr. Den neste jødiske nyttårs dag var bare to måneder senere, nemlig i oktober. Dessverre er det ikke funnet inskripsjoner som kan vise oss om jødene regnet disse to månedene sommeren år 14 e.Kr. som Tiberius' første regjeringsår. Men i følge historikeren Josefus var det vanlig at jødene på den tiden ikke brukte metoden med tiltredelses år. Det er derfor mest sannsynlig at Tiberius' første regjeringsår var den korte perioden fra farens død til nyttårs dag i oktober år 14 e.Kr.

År e.Kr.

20. Det var Johannes som dømte Jesus, og det var i den forbindelse at han ble Salvet av Gud:

Apg 10:37-38

“Dere vet om det som begynte i Galilea etter at Johannes hadde forkynt sin dåp, og som siden spredte seg over hele Judea, nemlig at Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud

med Hellig Ånd og kraft, og at han gikk omkring overalt og gjorde godt og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham.”

Observator Rolf Brahde sier det slik når det gjelder regning med år før og etter Kristus: “Astronomisk skrives år før Kristus med negativt fortegn, og årstallet settes ett mindre enn den historiske betegnelsen. År 10 f.Kr. er da år – 9. Ved denne regnemåte unngår kronologene problemet med det manglende null år.”

- Rolf Brahde. Data TID OG STED. Bergen: Nordanger 1972 side 13.

I vårt regnestykke får vi: $- 456 + 483 = 27$

21. Året 27 ble Jesus døpt og salvet til sin gjerning som Messias. Han skulle være en Fyrste.

Dan 9:25

“Du skal vite og forstå: Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem, **inntil en Salvet*, en fyrste står fram**, skal det gå sju uker og sekstito uker. Det skal settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel.”

Vi har sett at Jesus var kjent som Messias, men hva med tittelen *fyrste*, eller *konge*? Var han kjent for å være *det*?

Joh 12:12-15

“Dagen etter ble det kjent i den store folkemengden som var kommet til festen, at **Jesus** var på vei inn i Jerusalem. Da tok de palmegrener og gikk ham i møte, og de ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer, i Herrens navn, **han** som er **Israels konge!** Jesus fant et esel og satte seg opp på det, slik det står skrevet: Frykt ikke, Sions datter! Se, **din konge** kommer, ridende på en eselfole.”

Joh 18:37

“Så er du da **konge?**” sa Pilatus. “Du sier det,” sa **Jesus**. “**Jeg er konge**. For å vitne om sannheten er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden. Hver den som er av sannheten, hører min røst.”

22. Daniel fortsetter med å fortelle hvordan det ville gå med Messias etter utløpet av det andre tidsavsnittet — og NT forteller at det var nettopp det som skjedde med Jesus:

Dan 9:26

“Etter disse 62 ukene skal **den salvede ryddes av veien**. ...”

Mark 11:18

“Overprestene og de skriftlærde fikk høre dette, og de prøvde da å finne en utvei til å få **ryddet ham [Jesus] av veien**. For de fryktet ham, fordi **folket var grepet av hans lære**.”

EN NY PAKT STADFESTES MED MANGE

23. Daniel anga også et mer nøyaktig tidspunkt da Messias skulle ryddes av veien, slik vi snart skal se. Vi merker oss først at det gjenstår fortsatt én uke (7 år) av de i alt 70 ukene (490 år). Denne siste perioden nevnes i forbindelse med en pakt som skulle stadfestes innen utløpet av de siste 7 årene:

Dan 9:27

“**Han** skal **stadfeste en pakt** med mange for en uke [7 år]. Midt i uken skal han bringe

matoffer [grødeoffer] og slakteroffer til å opphøre. ...”

Jer 31:31-33

“Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg slutter **en ny pakt** med Israels ætt og Judas ætt, **en pakt som er annerledes** enn den jeg sluttet med deres fedre den gang jeg tok dem ved hånden og førte dem ut av Egypt, den pakten med meg som de brøt, enda jeg var deres rette herre, sier Herren. Nei, **slik er den pakten** jeg vil slutte med Israels folk i dager som kommer, lyder ordet fra Herren: **Jeg vil legge min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte**. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.”

Vi skal nå legge merke til hva en pakt sammenlignes med — og hvordan den stadfestes, eller trer i kraft!

24. Jesus kom som mellommann for å stadfeste en pakt der *Guds ti bud* igjen står sentralt.

Heb 9:15-17

“Så er da **Kristus mellommann** for en **ny pakt**. **Han døde**, og det ble til forløsning fra overtredelsene under den første pakt, for at de som er kalt, skal få den **evige arv** som var lovt. Det er **med pakten** som med et **testamente**: det må godtgjøres at den som har **opprettet det, er død**. **Først når han er død, er det gyldig**; det trer ikke i kraft så lenge han lever.

Rom 6:23

“Syndens lønn er døden, men Guds nådes gave er **evig liv i Kristus Jesus**, vår Herre.”

I forbindelse med den nye pakten, skulle Guds lov legges i menneskets *sinn* (i stedet for i en kiste) og skrives i menneske *hjerter* (i stedet for på steintavler) – med *samme ordlyd* som før. Jesus sa jo – før han døde at ikke en “bokstav” eller “tøddel” skulle endres.

25. Det ble videre poengtert overfor profeten Daniel at Messias skulle stadfeste en pakt for *mange*. Legg merke til hvordan denne detaljen blir gjentatt både i GT — og i NT i forbindelse med Jesus:

Dan 9:27

“**Han** skal stadfeste **en pakt med mange** for en uke. **Midt i uken** skal han bringe matoffer [grødeoffer] og slakteroffer til å opphøre. ...”

Jes 53:10-11

“Det var Herrens vilje å knuse ham med sykdom. Men fordi **han gav sitt liv til soning**, skal han få etterkommere og leve lenge, og ved ham skal Herrens vilje ha fremgang. Etter all sin møyne og sjelenød skal han se lys og mettes. **Min rettferdige tjener skal gjøre de mange rettferdige** når de **kjenner ham**; for **han** har båret deres synder.”

Rom 5:18-19

“Altså, likesom én manns fall ble til fordømmelse for alle mennesker, så fører én manns rettferdige gjerning til frifinnelse og liv for alle. Likesom **de mange** ble syndere på grunn av det ene menneskes ulydighet, skal nå **de mange** stå **som rettferdige på grunn av den enes lydighet**.”

Matt 26:26-28

“Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket, brøt det, gav disiplene og sa: “Ta dette og ét det! Dette er mitt legeme.” Og han tok en kalk, takket, gav dem og sa: “Drikk alle av den! For dette er mitt blod, **paktens blod**, som utøses **for mange** til syndenes forlatelse.”

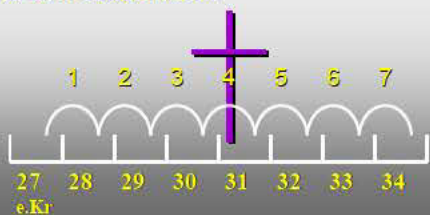
26. Jesus sørget for at alle *ofringer* ble **overflødige ved at han døde**. Dette skulle skje *midt i* den siste uken, eller *midt i* den siste sjuårs perioden. Det vil si at han i følge Daniels bok kom til å dø 3½ år etter at han stod fram som Messias da han ble døpt høsten 27 e.Kr. av døperen Johannes.

Dan 9:27

“Han skal stadfeste en pakt med mange for en uke. **Midt i uken skal han bringe matoffer og slaktoffer til å opphøre...**”

Luk 13:6-9

“Han fortalte denne lignelsen: “En mann hadde et fikentree som var plantet i vingården hans. Da han kom for å se etter frukt på det, fant han ingen. Han sa til gartneren: **Nå er det tredje året jeg kommer og leter etter frukt på dette fikentreet uten å finne noe. Hogg det ned! Elvforfor skal det stå der og suge ut jorden? Men gartneren svarte: Hørn, la det stå **dette året også**, så skal jeg grave omkring det og gjødsle det. Kanskje det da vil bære neste gang. Hvis ikke, får du hogge det ned.”**

Heb 10:3-9

“Men *ofrene* er hvert år en påminning om synd. For blodet av okser og bukker kan umulig ta bort synder. Derfor sier **Kristus** ved sitt komme til verden: **Slaktoffer** og gave **ville du ikke ha**, men et legeme gjorde du i stand til meg; **brennoffer og syndoffer brydde du deg ikke om**. Da sa **jeg: Se, her kommer jeg for å gjøre din vilje, Gud**. I bokrullen er det skrevet om meg. Først sier han: “Slaktoffer og gaver, brennoffer og syndoffer ville du ikke ha og brydde du deg ikke om,” enda det er slike offer

som bæres fram etter loven. Deretter sier han: “Se, her kommer **jeg for å gjøre din vilje**.” Han opphever altså det som **først er nevnt**, for å la det andre gjelde.”

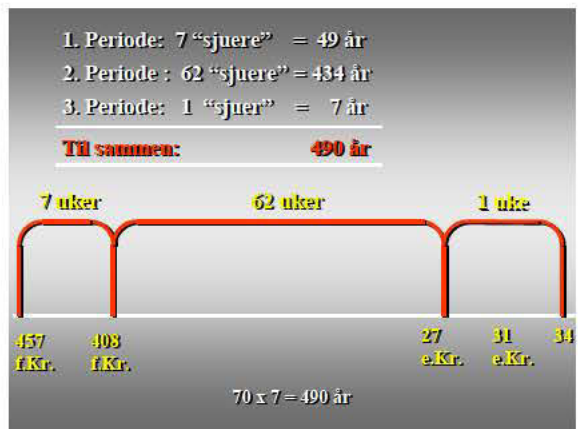
Jesus døde om våren, ved påsketider året 31 e.Kr. Året 34 e.Kr., 3½ år etter Jesu død, ble Stefanus steinet i hjel. Da utløp de 70 ukene, dvs. de 490 år som ble tilmålt Jerusalem til å innelukke frafall. Merk at han skulle ryddes av veien innen Jerusalems ødeleggelse:

Dan 9:26

“**Etter disse 62 ukene** skal den salvede ryddes av veien og ikke mer være til. Byen og helligdommen skal ødelegges av hæren til en fyrste som kommer. Han skal ende sine dager i en flom. Ødeleggelsen som er fastsatt, skal vare til krigen er slutt.”

Luk 19:41-44

“Da han kom nærmere og så byen, gråt han over den og sa: “Om også du på denne dagen hadde forstått hva som tjener til fred! Men nå er det skjult for dine øyne. Det skal komme dager da dine **fiender kaster en voll opp omkring deg, omringer deg og trenger inn på deg fra alle kanter og slår deg og dine innbyggere til jorden. Det skal ikke bli stein tilbake på stein i deg, fordi du ikke forstod at tiden [70 x 7] var kommet da Herren gjestet deg.**”

Denne forutsigelsen slo til i år 70 e.Kr. da romerne ødela både templet og Jerusalem.

27. Jesus gav sin samtid følgende råd om hvordan de skulle forholde seg i skjebnetimen som Daniel hadde talt om:

Matt 24:15-16

“**Den ødeleggende styggedom**”, som profeten Daniel har talt om, skal da stå på det hellige sted – forstå det, den som leser! Når dere ser det, må de som er i Judea, flykte opp i fjellene.”

Tilrettelagt 2006 v/Sven A. Gustavsen